

[Ole Vig Jensen]

denne side af sagen og skal fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til administrativt og om fornødent ved lovgivning at sikre de små skolars eksistens på et økonomisk og pædagogisk forsvarligt grundlag.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Mette Madsen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Tinning (VS):

Man får sig til stadighed nogle små overraskelser herinde. Jeg troede faktisk, det radikale venstres hykleri havde nået noget, der kunne ligne et højdepunkt, men jeg kan forstå, det bare har været en midlertidig udjævning.

Når hr. Ole Vig Jensen siger, at vi nu må sikre de små skoler på et økonomisk og pædagogisk forsvarligt grundlag, er det svært at tro, at det præcis er det samme parti, hr. Ole Vig Jensens parti, det radikale venstre, som har været med til at gennemføre de nedskæringer i bloktilskuddene, de nedskæringer, som i almindelighed gør folkeskolen værre at leve i, men som i særdeleshed gør det svære at bevare de små skoler. Det ved hr. Ole Vig Jensen godt.

Jeg ved også godt, at det radikale venstre under forhandlingerne selvfølgelig har sagt: det ligger os meget stærkt på sinde, så vidt som det nu er muligt, at undgå, at de små skoler bliver ramt.

Men hvis man ser bort fra alle disse kønne ord, er de politiske realiteter og de virkelige forhold derude i de små samfund jo, at skolerne bliver ramt, uanset hvor lidt eller hvor meget hr. Ole Vig Jensen måtte ønske det. Det er topmålet af hykleri, simpelt hen – det foreløbige topmål, bør jeg vel så sige.

Derudover synes jeg, når vi har denne diskussion om folkeskolen, at noget af det mest uhyggelige er at høre den måde, man snakker om børnene på. Fru Bente Juncker levede et af højdepunkterne, da hun fortalte, at når der sker noget med kundeklientelet, skal vi jo heller ikke have så mange sælgere.

Det er rigtigt, at hvis man skal ud at sælge Yankeebars eller noget i den dér boldgade, kan man selvfølgelig sige: nu vel, når der er nogle færre kunder til den chokolade, skal vi nok ikke bruge så mange sælgere. Men undervisning, undervisning i folkeskolen, opdragelse, pædagogisk udvikling af børn er faktisk noget andet end at sælge chokolade. Det er ikke et spørgsmål om at have få eller mange sælgere eller få eller mange købere eller en mere eller mindre effektiv undervisning; det er et spørgsmål, om børnenes lyst og trang til at lære noget, til at leve, til at blive klogere, til at udfolde sig skal have nogle bedre muligheder, eller den skal have én på hatten. Det, der sker for tiden, er jo, at den får mange på hatten.

Når undervisningsministeren taler om – vi kender jo sangen – at der er faldende børnetal, landets økonomi er dårlig etc. etc., så overser undervisningsministeren endnu en gang, at der også sker noget andet, end at børnetallet falder. Der sker faktisk det, at de sociale problemer stiger massivt, at antallet af de familier, der er socialt presset, og især de børnefamilier, der er socialt presset, stiger særdeles voldsomt, ikke mindst fordi undervisningsministerens kollega socialministeren og i øvrigt også finansministeren, økonomiministeren, statsministeren og alle de andre gør, hvad de kan for at redde landets økonomi på en sådan måde, at det går ud over børnefamilierne. Derfor er det ikke nok bare at fortælle os, at børnetallet falder. Nej, folkeskolen bliver daglig belastet med flere og flere sociale problemer, og hvis vi overhovedet skal diskutere »op med den procent og ned med den anden procent«, så må vi have undervisningsministeren til at sige, hvad det betyder, for selvfølgelig kan man ikke bare regne standarder ud efter, hvor meget der skal aflæses i nogle kroner og øre, og hvor meget der kan aflæses i et vist antal børn.

Jeg faldt tilfældigt over et såkaldt liberalt manifest for folkeskolen, som det hedder, med overskriften: »Friheden er til for at blive brugt«, hvorfra jeg tillader mig et enkelt citat. Efter en lidt voldsom, kan man måske sige, kritik af de aktuelle forhold i folkeskolen står der:

»Man skal blot ikke tro, at lovændringer er en trylleformular; som pludselig skaber nye tilstande i skolen. Det er at give folkettinget al for megen ære og indflydelse. Livet i